

ทัศนศึกษาสาธารณรัฐ เกาหลี

ดาวรัตน์ แทนรัตน์*
สุรรัตยา บุญแสนแผน**

วันที่ 6-11 มีนาคม 2552

สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยรังสิต ได้มีการจัดศึกษาดูงานห้องสมุด และทัศนศึกษาที่ประเทศสาธารณรัฐเกาหลีได้ ปีนี้ออนิเทรนนอย พวกเราจะไปเกาหลีได้ตามรอยซีรีส์ดังที่เข้ามาฉายที่เมืองไทย เกาหลีเป็นแหล่งวิทยากรที่ทันสมัย และยังมีแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจ และที่สำคัญเป็นแหล่งช้อปปิ้งเครื่องสำอางที่สาวไทยไม่เคยพลาด (จนอภังอุทกษา) ก่อนการเดินทางก็ได้ได้นแนะนำเกี่ยวกับเกาหลีเพราะพวกเราเดินทางไปในช่วงที่เกาหลียังมีอากาศหนาวเย็น ทั้งที่เมืองไทยอุณหภูมิเกือบ 40 องศา

วันแรกของการเดินทาง 6 มีนาคม 2552

พวกเราเหล่าบรรณารักษ์และเจ้าหน้าที่ห้องสมุดรวม 25 ชีวิต รวมพลกันที่สนามบินสุวรรณภูมิเดินทาง โดยสายการบินโคเรียนแอร์เที่ยวบิน KE 652 เมื่อถึงเวลา 22.40 น. กัปตันก็พาเราเห็นฟ้าสู่เกาหลี

คณะห้องสมุดเราเดินทางมาถึงที่สนามบินอินชอน เมื่อเวลา 05.50 น เมื่อมาถึงเกาหลีคำทักทายภาษาเกาหลีที่ใช้กันคืออันยองฮายโย ที่แปลว่าสวัสดีที่เกาหลีเวลาจะเร็วกว่าเมืองไทย 2 ชม. คณะห้องสมุดเราผ่านพิธีการตรวจคนเข้าเมืองอย่างไม่มีปัญหาเพราะในการเข้าเกาหลีไม่ต้องขอวีซ่าแต่จะมีคนพูดว่าไปวัดดวงเอาที่ ต.ม. (ด่านตรวจคนเข้าเมือง) เกาหลีเพราะความขึ้นชื่อในความเข้มและดุของ ต.ม.เกาหลี แต่พวกเราผ่านกันทุกคน หลังจากรับกระเป๋าขอสำรวจอากาศก่อน พอเดินออกนอกอาคาร ก้าวแรกได้พบกับอากาศที่ดูสะอาดและบริสุทธิ์ต่อมความหนาวเริ่มมาเยือน วันนี้ก่อนลงจากเครื่องกัปตันประกาศว่าอุณหภูมิ -2 มีน้ำหละ...ทำไม่มันหนาวอย่างนี้ ทั้งที่เมืองไทยร้อนมาก ๆ ต่อจากนั้นเดินทางไปขึ้นรถเพื่อทัศนศึกษาเมืองซูวอนเพื่อแวะดูไร่สตรอเบอร์รี่

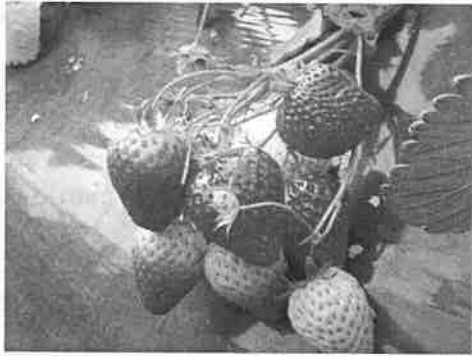
ไร่สตรอเบอร์รี่

ที่ไร่สตรอเบอร์รี่ที่เมืองซูวอน เป็นสตรอเบอร์รี่ที่ขึ้นชื่อของเกาหลีได้ สตรอเบอร์รี่ลูกใหญ่มากและหวานกว่าที่เมืองไทย ที่นี้เขาเปิดให้นักท่องเที่ยวเข้าชมและชิมสตรอเบอร์รี่ภายในสวน โดยแจกถุงพลาสติกให้ 1 ใบ เก็บออกมาได้ 5 ลูก (แต่ที่เราทานเข้าไปก่อนออกไม่รู้ว่าเป็นลูก) ด้วยความตื่นตาตื่นใจกับผลสตรอเบอร์รี่ที่ใหญ่มาก ขอบอกก่อนกลับละลายเงินวอนนิดหน่อย ถ้าใครสนใจซื้อกลับบ้าน เจ้าของไร่ละแพ็คใส่กล่อง และนำมาส่งให้ที่สนามบิน วันที่เรากลับเสร็จจากไร่สตรอเบอร์รี่ พวกเราเดินทางต่อไปเพื่อไปทดลองทำกิมจิกัน

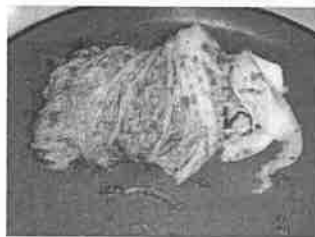
* หัวหน้าแผนกเทคนิค สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยรังสิต

** บรรณารักษ์แผนกเทคนิค สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยรังสิต

ทำกิมจิและถ่ายรูปชุดฮันบก

กิมจิเป็นอาหารเกาหลีประเภทผักดองที่อาศัยภูมิปัญญาของชาวเกาหลี ด้วยการหมักพริกสีแดงและผักต่างๆ โดยทั่วไปจะเป็นผักกาดขาว ชาวเกาหลีนิยมรับประทานกิมจิเกือบทุกมื้อ และยังนำไปปรุงเป็นส่วนประกอบอาหารอีกหลายอย่าง ปัจจุบันกิมจิมีมากกว่า 187 ชนิด ซึ่งส่วนใหญ่แล้วจะมีรสเผ็ดเปรี้ยวและมีกลิ่น แต่ชาวเกาหลีก็ยังนิยมทำกิมจินเอง ที่บ้านเป็นอาหารขึ้นชื่อหรือเป็นอาหารประจำชาติก็ว่าได้ ผักที่นิยมใช้ทำกิมจิคือผักกาดขาว หัวผักกาด แต่ผักที่นิยมนำมาหมักไม่ธรรมดาใหญ่มากๆ พวกเราทุกคน ได้ชมการสาธิตทำกิมจิ และได้หัดทำกิมจิพร้อมกับชิมไปด้วยที่นั่นเช่นกันละลายเงินวอนอีกแล้ว

หลังจากทำกิมจิเสร็จแล้วบริเวณเดียวกันนั้นจะมีชุดฮันบกให้นักท่องเที่ยวใส่ถ่ายรูปกัน โดยปกติจะต้องเช่าชุดเพื่อถ่ายรูปกัน แต่ที่นี่ ฟรี ได้เวลาเปลี่ยนร่างเป็นแดจังกึมกันแล้ว ถ่ายรูปกันจนหน้าใจแล้ว ถึงเวลาที่จะเดินทางต่อไปที่ป้อมฮวาซอง

ป้อมฮวาซอง (Hwaseong Fortress)

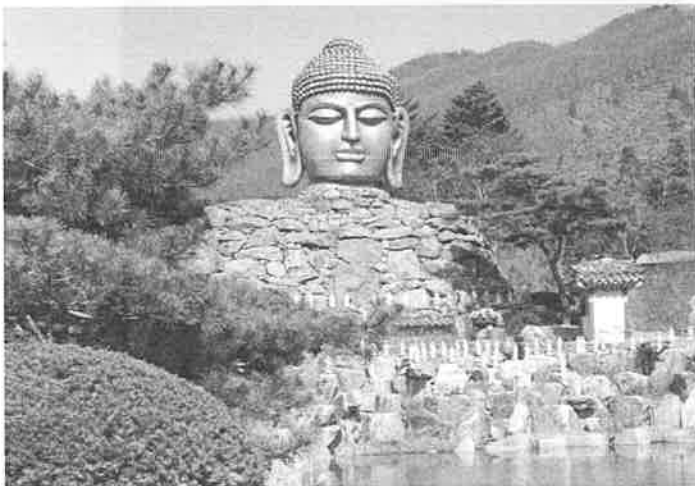
ตั้งอยู่ที่เมืองซูวอน สร้างขึ้น ในช่วง ค.ศ. 1794 - 1796 โดยพระเจ้าจงโจแห่งราชวงศ์โชซอน เพื่อใช้เป็นที่ประทับและเป็นที่พักพิงพระศพขององค์ชายรัชทายาทจ็องฮอน องค์ชายซาโด) ที่ถูกพระบิดาคือพระเจ้าจงโจ ซึ่งเป็นพระอัยกาของพระเจ้าจงโจลงโทษ โดยการขังองค์ชายไว้ในถังข้าว ให้อดข้าวอดน้ำพอ ผ่านไป 7 วัน จนสิ้นพระชนม์ภายในถังข้าว ป้อมฮวาซองเป็นป้อมที่ตั้งล้อมรอบบริเวณเมืองซูวอน มีพื้นที่ถึง 30 ตารางกิโลเมตร มีการเก็บรักษาไว้อย่างดี ป้อมนี้สร้างขึ้นด้วยหินและอิฐเผาใช้เวลาสร้าง และในปี ค.ศ.1997 องค์การยูเนสโกได้สถาปนาป้อมนี้เป็นมรดกวัฒนธรรมโลก

ใช้เวลาเดินรอบป้อมพอสมควร แต่ก็เดินเที่ยวไม่รอบเพราะต้องใช้เวลา เดินได้แค่ครึ่งทางก็ต้องเดินทางกลับตอนนี้ อากาศเริ่มเย็นลงแล้ว ต้องรีบเดินทางเพราะยังเหลือที่ต้องไปทัศนศึกษาอีกคือ วัดวาอุจองซา ซึ่งอยู่ที่เมืองยงอิน (Yongin) ซึ่งอยู่ใกล้ๆ กับเมืองซูวอน

วัดวาอุจองซา Waujeongsa Temple

วัดวาอุจองซาเป็นวัดที่ตั้งอยู่ที่เมืองยงอิน เมื่อเราลงจากรถ สิ่งแรกที่เราสัมผัสได้คืออากาศเย็น และสิ่งแรกที่เราเห็นและประทับใจคือภาพของเศียรพระพุทธรูปขนาดใหญ่สีทองที่แกะสลักขึ้นมาจากไม้ มีความสูงถึง 8 เมตร ซึ่งมีขนาดใหญ่ที่สุดในโลก จนได้รับการบันทึกลงในกินเนสบุ๊คและยังตั้งอยู่ใกล้กับสระน้ำใส มองเห็นเงาสะท้อนในน้ำ และสระน้ำยังมีรูปปั้นพระพุทธรูปตั้งเรียงรายอยู่โดยรอบด้วย

ที่นี่ไม่ใช่มีแค่นี้ นักท่องเที่ยวที่มาที่วัดนี้ จะต้องขึ้นไปสักการะและขอพรจากพระพุทธรูปนอนขนาดใหญ่ สร้างมาจากไม้สนจีนที่นำมาจากอินเดีย องค์พระนอนนี้มีความยาวถึง 12 เมตร สูง 3 เมตร ได้เวลาเดินขึ้นเขาในการเดินขึ้นเขาคั้งนี้ไม่ค่อยเหนื่อยมากเพราะอากาศเย็นมาก ลำธารระหว่างทางเดินขึ้นเขาน้ำยังเป็นน้ำแข็งเมื่อสักการะและขอพร พร้อมทั้งเดินชมบริเวณวัดแล้วถึงเวลาที่เราจะต้องไปที่พักแล้วและอากาศเริ่มเย็นลงตามเวลาและเริ่มหนาว

วันที่สามของการเดินทาง 8 มีนาคม 2552

ลานสกีที่ยิ่งเพียงสกีรีสอร์ท

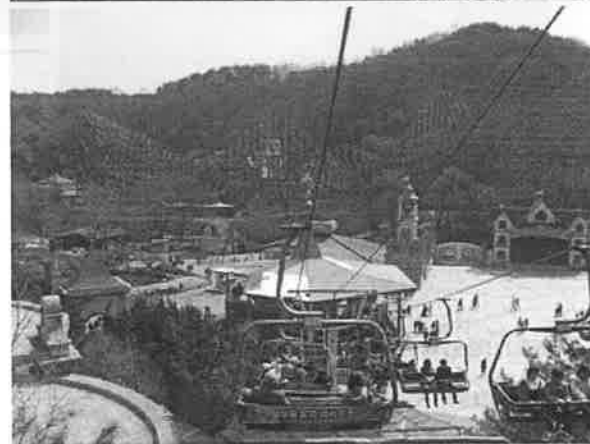
เช้าวันแรกที่เกาหลีหลังจากได้พักผ่อนเต็มที่แล้ว ได้เวลาเดินทางทัศนศึกษาต่อ เข้าวันนี้อากาศหนาวมากน่าจะไม่เกิน 5 องศา เราจะไปที่สกีรีสอร์ทเพื่อเล่นสกีกัน หิมะที่สกีรีสอร์ทเป็นสถานที่สำหรับเล่นสกี ไม่ใช่หิมะที่อยู่ตามธรรมชาติเพราะเป็นช่วงที่หิมะที่พื้นราบละลายแล้ว มีให้เห็นแต่เฉพาะที่ยอดเขาสูงเท่านั้นที่ยังคงมีให้เห็น แต่ทุกคนไม่มีใครเล่นสกีเป็น ได้แต่ถ่ายรูป ถ่ายรูปจนพอใจแล้วก็ถึงเวลาเดินทางต่อเพื่อปล่อยแวกกัน แล้วสถานที่ต่อไป คือ สวนสนุกเอเวอร์แลนด์ (Everland)

สวนสนุกเอเวอร์แลนด์ (Everland)

สวนสนุกเอเวอร์แลนด์ หรือดิสนีย์แลนด์เกาหลี เป็นสวนสนุกกลางแจ้งขนาดใหญ่ที่สุดของเกาหลีใต้ อยู่ท่ามกลางหุบเขา ที่เอเวอร์แลนด์ทุกคนได้สนุกกันเต็มที่ เพื่อให้เหมาะกับ คำว่า ดินแดนแห่งความสุข และความสำราญ อันสดใส ทุกคนกลายเป็นเด็กไปโดยไม่รู้ตัว วังถ่ายรูปลกับตัวการ์ตูนน่ารักๆ อย่างสนุกสนาน แต่ก็ไม่ใช่ทุกคนที่จะเล่นเครื่องเล่นได้หมดทุกอย่าง พวกเราเลือกที่จะไปนั่งกระเช้าลอยฟ้าลงไปเพื่อที่จะได้ชมวิวมุมสูงสวยๆ ภายในเอเวอร์แลนด์ ที่นี้มีเครื่องเล่นมากมาย แล้วแต่ความชอบของผู้เล่น บางคนเลือกที่จะนั่งม้าหมุนที่ให้อารมณ์แบบเด็กๆ น่ารัก แต่ก็ก็มีหน่วยกล้าตาย ก็เลือกที่จะนั่งรถไฟเหาะที่มีชื่อว่า T-express เป็นรถไฟเหาะที่วางวิ่งรถไฟทำมาจากไม้ มีระยะทางยาวกว่า 1,641 เมตร

รถไฟเหาะนี้ มันจะวิ่งไปตามรางด้วยความเร็ว 104 กม.ต่อชั่วโมง และใช้เวลาในการวิ่ง เต็มๆ ถึง 3 นาที ทำเอาหน่วยกล้าตายหายใจตุ้มๆ ต่อมๆ ระหว่างรอขึ้นด้วยความหวาดเสียวสุดๆ และสนุกสนานจนเกินคำบรรยาย (ต้องหาโอกาสมาเล่นเองแล้วจะรู้ว่า (เสียวแต่ไหน) ได้เวลาพอสมควร พวกเราจึงต้องขอโบกมือลาเอเวอร์แลนด์แต่เพียงเท่านี้ เพื่อมุ่งหน้ากลับที่พักในกรุงโซล

วันที่สี่ของการเดินทาง 9 มีนาคม 2552

ทำเนียบของวาแดหรือ Blue House และ อนุสาวรีย์นกฟีนิกซ์

เป็นวันแรกที่เราได้อยู่ในเมืองหลวงของเกาหลีใต้คือกรุงโซล สถานที่แรกที่เราจะไปทัศนศึกษาคือ ทำเนียบของวาแดหรือ Blue House (ทำเนียบสีฟ้า) ใกล้ๆ หน้าบ้านพักรับรองของประธานาธิบดีเกาหลีใต้ เป็นที่สวยจัดดีที่สุดในกรุงโซล เราได้เข้าชมภายนอกเท่านั้นและได้ถ่ายรูปคู่กับอนุสาวรีย์ นกฟีนิกซ์เป็น สัญลักษณ์แห่งความอมตะและถือว่าเป็นจุดที่สวยงามที่สุดในกรุงโซล โดยมีเบื้องหลังเป็นภูเขารูปหัวมังกรที่ตั้งอนุสาวรีย์ เป็นถนนขนาดกว้างมาก มีวงเวียนขนาดใหญ่แบ่งถนนเป็นวงกลม รถสามารถวิ่งรอบได้ภายในวงเวียน หลังจากนั้นก็เดินทางสู่พิพิธภัณฑ์พื้นบ้านเกาหลี

พิพิธภัณฑ์พื้นบ้านเกาหลี

(National Folk Museum of Korea)

จากนั้นเราก็สู่พิพิธภัณฑ์พื้นบ้านเกาหลี National Folk Museum of Korea เป็นพิพิธภัณฑ์อีกแห่งที่ไม่น่าพลาด จัดแสดงได้ดีมาก ภายในมีการจัดแสดงเรื่องราวการดำเนินชีวิตของชาวเกาหลีสมัยก่อน ในพิพิธภัณฑ์มีการแสดงเรื่องราวย่อๆ เพื่อสะท้อนการดำเนินชีวิตของชาวเกาหลีสมัยก่อน ประวัติศาสตร์จนถึงสมัยราชวงศ์โชซอน และยังได้แสดงเครื่องใช้สอยในชีวิตประจำวัน เครื่องใช้ในพิธีจัดศพงาน ศิลปะชั้นสำคัญๆ และหุ่นจำลองต่างๆ เครื่องแต่งกาย อาหารประเพณีวัฒนธรรมต่างๆ จากนั้นก็เดินทะลุเข้าไปในส่วนของพระราชวังเคียงบก

พระราชวังเคียงบก (Gyeongbokung Palace)

พระราชวังเคียงบก เป็นพระราชวังที่ใหญ่ที่สุดของเกาหลีใต้ ซึ่งมีอายุเก่าแก่กว่า 600 ปี ซึ่งสถาปนาโดยราชวงศ์โชซอน (Joseon Dynasty: 1394-1910) ก่อสร้างเมื่อ ค.ศ. 1394 โดยจักรพรรดิแทโจ (King Taejo) พระราชวังแห่งนี้เป็นที่กว้างขวางมากและยังมีพระราชวังย่อยๆ อยู่ภายในเขตพระราชฐานอีกหลายสิบแห่ง เพื่อให้เป็นที่ประทับของบุคคลสำคัญ อาทิ พระมเหสี เหล่าพระประยูรญาติ เป็นต้น ภายในพระราชวังเราจะพบสถาปัตยกรรมสไตล์เกาหลี และสถาปัตยกรรมบนไม้สลักต่างๆ ที่ประกอบเป็นพระราชวัง หลังจากชื่นชมความงามของพระราชวังแล้ว ก็ถึงเวลาที่ต้องไปศึกษาหาความรู้แล้วที่ The Digital Pavilion

The Digital Pavilion

The Digital Pavilion เป็นสถานที่แสดงสุดยอดเทคโนโลยีอันทันสมัยในกรุงโซล พวกเขาจัดงานด้วยความตั้งใจในเทคโนโลยีที่ล้ำสมัยของเกาหลี เช่น เสียงเพลงดังโดยเหยียบที่รูปเครื่องดนตรี ปรบมือ เสียงดังตัวแมลงหุ่นยนต์จะส่งเสียง และอ่างเลี้ยงปลาอิเล็กทรอนิกส์ หลังจากชื่นชมในความทันสมัยของเกาหลีแล้วได้เวลาเดินทางสู่ที่คลองชองเกซอน คลองสะอาด และสวยงามกลางกรุงโซล

คลองชองเกซอนและตลาดทงเตมุน

คลองชองเกซอน ซึ่งเดิมเป็นคลองเก่าแก่ในอดีตมีอายุกว่า 600 ปี ที่ทอดผ่านใจกลางเมืองหลวงแต่ในปัจจุบัน ได้มีการพัฒนาและบูรณะคลองแห่งนี้ขึ้นมาใหม่ ทำให้กรุงโซลมีคลองที่ยาวกว่า 6 กิโลเมตร ที่มีแต่น้ำใส ปัจจุบันโครงการชองเกซอนของเกซอน ได้กลายเป็นสถานที่จัดกิจกรรมมากมาย อาทิ งานแสดงศิลปะต่างๆ งานดนตรี นิทรรศการดอกไม้ เป็นต้น และยังมีสวนสาธารณะทั้งสองฝั่งคลอง ที่ในยามค่ำคืนจะเต็มไปด้วยแสงสีสวยงาม และเวลานั้นก็มาถึงละครลายเงินวอน สถานที่ที่เราจะไปคือตลาดทงเตมุน แหล่งรวมเสื้อผ้า ตลอดจนเครื่องเรือนเครื่องตกแต่ง

บ้านอุปกรณ์กีฬาของเด็กเล่น, กระเป๋า, รองเท้า และเครื่องประดับต่างๆ และที่สำคัญเครื่องสำอาง Skinfood ที่เพื่อนๆ ฝากซื้อหมดตัวไปพอสมควรกับเครื่องสำอางได้เวลาเดินทางกลับโรงแรม เพื่อพักผ่อนเอาแรง และไปศึกษาดูงานในวันต่อไป

วันที่ห้าของการเดินทาง 10 มีนาคม 2552

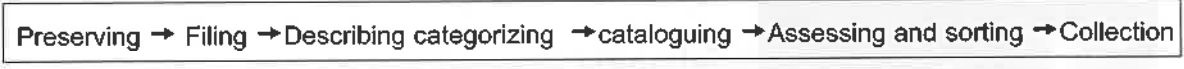
Kim Dae-Jung Presidential Library and Museum

Kim Dae-Jung Presidential Library and Museum เน้นสถานที่เก็บข้อมูลของประธานาธิบดีคิม แด และประวัติที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับประเทศเกาหลี ทั้งหมด Kim Dae-Jung Presidential Library and Museum เปิดตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ค.ศ.2003 ช่วงแรกก็เป็นแค่ห้องสมุดธรรมดา แล้วก็เริ่มเก็บสะสมประวัติและข้อมูลสำคัญของเกาหลี ประวัติและข้อมูลของประธานาธิบดีคิม แด จุง มาเรื่อยๆ ต่อมาจึงเปิด Kim Dae-Jung Presidential Library and Museum เมื่อเดือนพฤศจิกายน ค.ศ. 2006 ซึ่ง Kim Dae-Jung Presidential Library and Museum มีทั้งหมด 12 ชั้น รวมทั้งจัดรดด้วย ประกอบด้วย หนังสือ หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ของที่ระลึก ของใช้ส่วนตัว ของที่อยู่ในเหตุการณ์สำคัญต่างๆ เป็นต้น ประธานาธิบดีคิม แด จุง ได้มอบหนังสือทั้งหมด 16,000 เล่ม เก็บไว้ที่นี่ 3,000 เล่ม อีก 13,000 อยู่ที่มหาวิทยาลัย ยองเซ (Yongsei University) ประธานาธิบดีคิม แด จุงเกิดเมื่อวันที่ 3 ธันวาคม ค.ศ. 1925 เป็นคนจังหวัด Chollo ทางตะวันตกเฉียงใต้ของเกาหลี มีการแสดงผลการเรียนของท่านตั้งแต่ในวัยเด็กจนจบ ท่านประธานาธิบดีคิม แด จุง จบทางด้านเศรษฐศาสตร์

ระดับปริญญาโทจาก Kyunghee University ในกรุงโซล ในปี 1970 และได้ปริญญาเอกทางด้านรัฐศาสตร์ จาก Diplomatic Academy of the Foreign Ministry of Russia ในกรุงมอสโก ทรพยาคนปัจจุบันของประธานาธิบดีคิม แด จุงคือ Lee Hee Ho มีบุตรรวม 3 คน โดย 2 คน เกิดจากภรรยาคนแรกที่เสียชีวิตไปแล้ว ประธานาธิบดีคิม แด จุงได้เป็นนักธุรกิจที่ประสบความสำเร็จอย่างสูงก่อนที่ท่านจะมาลงเล่นการเมือง ท่านเห็นว่าการเมืองในตอนนั้น ไม่แข็งแรงและไม่เป็นประชาธิปไตย จึงมาลงเล่นการเมือง ซึ่งท่านเข้าสู่การเมืองใน ค.ศ. 1954 ท่านได้ชื่อว่าเป็นนักสู้เพื่อประชาธิปไตยและสิทธิมนุษยชน ท่านได้รับการยอมรับอย่างสูงจากผู้นำสหภาพแรงงานและนักศึกษา มีการจำลองห้องทำงานในท่าเทียบที่เหมือนกันกับของจริงในตอนประธานาธิบดีคิม แด จุง ใช้โต๊ะ เก้าอี้คอมพิวเตอร์ที่จัดแสดงอยู่ และมีสัญลักษณ์ที่เป็นนกฟีนิกซ์และดอก ซบาเป็นดอกไม้ประจำชาติเกาหลี มือถือที่ท่านใช้เป็นมือถือที่บิวเกิดให้ท่านมาพิมพ์ติดที่ท่านเคยใช้ เป็นของ Senator Benigno และมีการนำเสนอบุคคลสำคัญที่ท่านเคยพบว่ามีใครบ้าง ประชา-

นาธิบดีคิม แด จุง ได้รับการเสนอชื่อเข้าชิงรางวัลโนเบลสาขาสันติภาพมาแล้วถึง 9 ครั้ง และรางวัลอื่นอีกมากมาย แต่ต่างประเทศฝรั่งเศสให้รางวัล เมื่อประธานาธิบดีคิม แด จุง เสียชีวิตต้องส่งรางวัลคืนและดอกไม้ประจำตัวประธานาธิบดีคิม แด จุง คือ ดอกอินดง (อินดงคือ ถุดูหนาว เป็นดอกไม้ที่บ้านใน ถุดูหนาวเป็นสีเขียว สีฟ้า ซึ่งเป็นดอกไม้เปลี่ยนสี) ท่านเคยติดคุกในฐานะนักโทษการเมืองเมื่อปี 1976 ภรรยาของเขา ทำของใช้ที่ใช้ในคุกมาให้และมาดูแลท่านตลอด ตอนท่านอยู่ในคุกท่านได้เขียนหนังสือ และท่านต้องใส่ชุดนักโทษ และเคยลี้ภัยไปยังต่างประเทศระยะหนึ่งทำให้เขามีเพื่อนฝูงในทางสากลจำนวนมาก และมีการเก็บของขวัญที่ท่านได้ไว้ที่ชั้น 2 ทั้งหมด ซึ่งตอนที่ท่านเป็นประธานาธิบดีท่านได้ของขวัญ 600 กว่าชนิด มีการจัดแสดงให้ดูแค่ 180 ชนิด ที่เหลือมีห้องเก็บอีกที่ที่ของค่าซึ่งอยู่คนละที่ ใน Kim Dae-Jung Presidential Library and Museum จะนำรูปที่ทำสำเนา ไว้มาให้ดูเป็นตัวอย่าง คนทั่วไปต้องขออนุญาตก่อนถึงจะเข้าได้ใช้เวลาที่เก็บข้อมูลเหล่านี้จะมีกระบวนการดังนี้

ที่ Kim Dae-Jung Presidential Library and Museum มีการให้ความสำคัญในการดูแลเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ อาจจะเป็นเสียงที่ทันทูต เอกสารจดหมายเหตุจำนวน 150,000 ชิ้น เอกสารดิจิทัลตอนนี้มี 100,000 ชิ้น ที่ทำเสร็จแล้วที่จริงแล้ว มีมากกว่านี้และมีห้องในการเก็บมีการควบคุมอุณหภูมิในตัว Main Office มีขนาดไม่กว้างเมื่อได้รับหนังสือก็จะนำมาเก็บที่นี้และทำการแยกประเภทและเก็บแยกเป็น Session ส่วน เอกสารดิจิทัลและเทปมีการเก็บแยกกัน ส่วนภาชนะที่ใช้ใส่ของที่เป็น Digital/เทปต้องใช้ของดีๆ ถ้าเป็นไม้ก็อย่าให้มีเชื้อรา เพราะของ

ที่เก็บมีความสำคัญมาก เอกสารที่มีความสำคัญมากจะมีห้องเก็บ ที่มีการควบคุมอุณหภูมิ ประมาณ 15 C ความชื้น 40-50 เพื่อไม่ให้เอกสารสำคัญชำรุด หรือเสียหาย

วัดโซเกซา (Jogyesa)

เป็นวัดที่ตั้งอยู่กลางกรุงโซล สร้างขึ้นในปี ค.ศ. 1910 เป็นวัดพุทธนิกายโซเก ซึ่งเป็นแขนงหนึ่งของนิกายเซ็น ชื่อวัดโซเกซา มาจากชื่อของภูเขาในประเทศจีน ซึ่งสังฆราชองค์ที่ 6 นามว่า อู่เหนิง (ค.ศ. 638-713) ใช้เป็นที่จำวัด อุโบสถของวัดโซเกซา ภายในประดิษฐานพระพุทธรูปทำด้วยไม้ ทางด้านตะวันออกของอุโบสถวัดโซเกซามีต้นสนเปลือกขาว อายุกว่า 520 ปี สดุดหินเจ็ดชั้น ตั้งอยู่หน้าอุโบสถ นอกจากนี้ วัดโซเกซายังได้บรรจุพระบรมสารีริกธาตุที่พระภิกษุชาวศรีลังกา นามว่า ธรรมपालะ นำมาจากประเทศอินเดีย และก้ถึงเวลาที่รอกอยเป็นเวลาที่เรา จะต้องไปศึกษาดูงานที่ห้องสมุด CDL

ห้องสมุด Centennial Digital Library (CDL)

Centennial Digital Library (CDL) เป็น ห้องสมุดดิจิทัล ที่ให้บริการผู้ใช้ด้วยเครื่องมืออุปกรณ์ ตลอดจนห้องปฏิบัติการด้านอิเล็กทรอนิกส์ เช่น ห้อง ผลิตเกมคอมพิวเตอร์, Visual Studio และฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ หลังจากชื่นชมในความทันสมัยของห้องสมุดกันเต็มอิมแล้ว ก็ถึงเวลาละลายเงินวอนอีก ถึงเวลาเดินทางไปสู่ตลาดเมียงดงแล้ว

ตลาดเมียงดง

ตลาดเมียงดง เป็นแหล่งช้อปปิ้งพวก เครื่องสำอาง Skinfood Etude Lameige Missha เป็นต้น และยังเป็นแหล่งรวมแฟชั่น รองเท้า กระเป๋า เครื่องประดับ เสื้อผ้า อีกมากมายหลายอย่าง ถ้าจะเทียบกับเมืองไทยน่าจะเป็นสยามสแควร์ ที่นี้ทุกแห่งได้ละลายเงินวอนกัน และต่างก็หอบหิ้วไม่ว่าจะเป็น Skinfood Etude หรือสิ่งของต่างๆ แม้ว่าอากาศจะหนาวมาก แต่ไม่ได้เป็นอุปสรรคสำหรับชาวช้อปปิ้ง และยังมีเวลาอีก 1 วันในเกาหลีพร้อมทั้งความหนาวเย็นทำให้ต้องรีบกลับโรงแรม เพื่อเอาแรงไว้ในวันต่อไป

ตลาดเมียงดง

วันที่หกของการเดินทาง 11 มีนาคม 2552 (วันสุดท้ายในเกาหลี)

ในตอนเช้าหลังจากนำกระเป๋าขึ้นรถแล้ว สถานที่ที่จะไปคือ ศูนย์โสมของรัฐบาลเกาหลีและศูนย์อนุรักษ์เพื่อซื้อของฝากและต่อด้วยข้อปิ้งที่ตีวดีฟรี่เพื่อละลายเงินวอน ก่อนถึงสนามบิน บางท่านเงินวอนที่แลก หมดตั้งแต่ที่ตลาดเมียงดง เพราะข้อปิ้งเครื่องสำอางชะหมดเพราะเมื่อเทียบกับราคาที่บ้านเราถูกมาก ๆ ที่ตีวดีฟรี่เลยมีการใช้บัตรเครดิตรูดกันซะเพลินเพื่อซื้อกล่องยี่ห้อดังของเกาหลี ที่เอาใจคนไทย เพราะถึงแม้ว่ายังไม่มียาวางขายที่เมืองไทยและบางสีไม่ส่งออกขายนอกประเทศด้วย

พระราชวังชางด็อกกุง

พระราชวังชางด็อกกุง หรือพระราชวังชางด็อก หนึ่งในห้าพระราชวังที่สำคัญที่สุดในเกาหลี สร้างขึ้นในรัชสมัยของพระเจ้าแทจงแห่งราชวงศ์โชซอน เมื่อปี พ.ศ. 1948 (ค.ศ. 1405) แล้วเสร็จในปี พ.ศ. 1955 (ค.ศ. 1412) และพระราชวังแห่งนี้ได้เป็นฉากหลัง ในซีรีส์เกาหลีเรื่อง แดจังกึมจอมมางแห่งวังหลวง ที่เป็นซีรีส์ที่ดังมากในประเทศไทย

ได้ขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกจากองค์การยูเนสโก ในปี 1997 ในการเข้าชม มีการจัดนำเที่ยวพระราชวังและสวน เป็นภาษาอังกฤษ ในช่วงเวลา 11.30 ถึง 13.30 น. และ 15.30 น.

เดือนที่เราเดินทางไปยังคงอยู่ในปลายฤดูหนาวก็เลยไม่มีใบไม้สีเขียว ให้เห็นเท่าไร และส่วนมากทัวร์คนไทย จะไม่นิยมมาเที่ยวที่พระราชวังชางด็อกกุง เพราะในการเข้าชม จะต้องเดินขึ้นเขาเดินลงเขาเป็นลูก ๆ กว่าที่จะเดินชมพระราชวังทั่วเสร็จ ต้องใช้เวลาเป็นชั่วโมง

ดูอัลบั้มภาพที่ link กับ ดูบันทึกที่ link นี้

เมื่อถึงเวลาอันสมควรแล้วเราต้องอำลาเกาหลี (อันยังฮี กาเซโย) ชะที่ เห็นฟ้ากลับ ประเทศไทยโดยสายการบินโคเรียนแอร์เที่ยวบินที่ KE 653 ถึงประเทศไทยเวลา 01.30 น. ของเช้าวันที่ 12 มีนาคม 2552 โดยสวัสดิภาพ

